

ФІНАЛ СУБОТНИКА

ПРО ПІДСУМКИ ВСЕСОЮЗНОГО КОМУНІСТИЧНОГО СУБОТНИКА НА ЧЕСТЬ 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА

У Всесоюзному комуністичному суботнику на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна взяло участь 119,2 мільйона чоловік.

Під час суботника вироблено велику кількість різних видів продукції: вугілля, автомобілів, тракторів та інших сільськогосподарських машин, промислового устаткування, будівельних і лісових матеріалів, товарів народного споживання — тканин, трикотажних виробів, взуття, харчових продуктів, телевізорів, холодильників, електрорадіоапарату та інших виробів. Всього за суботних вироблено промислової продукції на 600 мільйонів карбованців, не рахуючи продукції підприємств з безперервним процесом виробництва.

МАЙОРЯТЬ ПРАПОРИ ПЕРШОТРАВНЯ

Радісно й урочисто відзначили радянські люди День Міжнародної солідарності трудящих — 1 Травня.

...По-весняному нарядна і святкова головна площа країни. Біля Мавзолею, на трибунах — знатні трудівники столичних підприємств, колгоспів і радгоспів. Підмосков'я, визначні вчені, діячі культури, зарубіжні гості.

Красну площу заповнили учасники демонстрації. Високо над колонами — портрети Маркса, Енгельса, Леніна, транспаранти з бойовими Першотравневими Закликами, полум'яніють стяги.

На центральну трибуну Мавзолею піднімаються керівники Комуністичної партії і Радянського уряду. Присутні палко й сердечно вітають їх. Лунують здравиці на честь КПРС та її ленінського Центрального Комітету, на честь нашої великої Батьківщини і радянського народу.

О 10.00 лунає бій годинника на Спаській башті.

Починається урочистий мітинг представників трудящих Москви з нагоди свята — 1 Травня.

З промовою до присутніх звернувся Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв.

Нинішній Першотравень, сказав Л. І. Брежнєв, сповнений особливого змісту, особливого значення. Щойно наш народ, народи братніх країн соціалізму, все прогресивне людство широко й урочисто відзначили сторіччя з дня народження Володимира Ілліча Леніна. Ленінський ювілей перетворився в подію всесвітнього політичного значення, в справжній триумф ідей ленінізму.

Підкресливши значення змагання на честь Ленінського ювілею, в якому брали участь мільйони радянських трудівників, товариш Л. І. Брежнєв проголосив здравицю на честь робітників, колгоспників, інтелігенції, які йдуть у перших лавах будівників комунізму.

Напередодні 25-ї річниці славної перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні Л. І. Брежнєв нагадав про те величезне значення, яке вона мала для всього людства.

Товариш Л. І. Брежнєв передав привіт народом соціалістичних країн, комуністичним і робітничим партіям, пролетарям, усім трудящим, які ведуть боротьбу проти капіталу та реакції, висловив солідарність з усіма, хто із зброєю в руках захищає свободу і національну незалежність.

Наша Комуністична партія, весь радянський народ, вірні справі миру і дружби народів, вірні принципам інтернаціоналізму, зазначає Л. І. Брежнєв, і далі добиватимуться згуртування всіх сил прогресу в боротьбі проти імперіалізму, проти воєнної небезпеки.

Від імені ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Радянського уряду товариш Л. І. Брежнєв сердечно поздоровив усіх робітників і робітниць, колгоспників і колгоспниць, діячів науки і культури, працівників установ, воїнів Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, зарубіжних гостей із святом Міжнародної солідарності трудящих — днем 1 Травня. Свою промову він закінчив закликами: «Хай живе великий радянський народ! Хай живе ленінська партія комуністів! Вище прапор марксизму-ленінізму, прапор пролетарського інтернаціоналізму!».

Промова товариша Л. І. Брежнєва була вислухана з величезною увагою і не раз переривалась бурхливими, тривалими оплесками. Лунає могутнє «Ура!». Всі присутні співають «Інтернаціонал».

На Красній площі розгортається яскравий, урочистий пролог свята. В ньому беруть участь молодь столиці, кращі спортсмени.

...З'являються наймолодші учасники Першотравня — малюта. Вони біжать до Мавзолею, піднімаються на трибуну і вручають квіти керівникам партії і уряду.

Починається урочистий похід москвичів.

Новими трудовими подвигами відзначили Першотравень трудівники столиці. В соціалістичному змаганні трудящі Москви і Московської області добилися добрих показників, рапорти трудових перемог написані на яскравих, святкових транспарантах учасників демонстрації.

Святкові Першотравневі демонстрації представників трудящих відбулися також у столицях союзних республік, Ленінграді та інших містах і селах країни.

В день всенародного торжества радянські люди продемонстрували свою монолітну згуртованість навколо Комуністичної партії, рідного уряду, свою рішучість новими трудовими звершеннями зустріти черговий з'їзд КПРС.

Під великим ленінським прапором, під керівництвом Комуністичної партії наш народ впевненою ходою йде вперед — до комунізму.

(ТАРС).

ПУРПУРОВА ПОВІНЬ

Ленінський Першотравень!

Він прийшов до нас в ореолі трудової слави, здобутої в змаганні мільйонів за гідну зустріч ювілею вождя, в буйному цвітінні садів, в променистому вбранні червоних знамен.

З раннього ранку на вулицях Кіровограда почали шикуватися колони учнів, студентів, робітників, службовців обласного центру, щоб потім об'єднатися в один широкий нескінчений потік на вулиці Карла Маркса.

Площа Кірова в святковому вбранні. Полощуться пурпурові полотнища, усміхається з портрета дорогий Ілліч. Десять година ранку. Місця на трибуні займають члени бюро обкому і міському КП України, ветерани партії, керівники промислових підприємств і організацій, передовики праці. Звучать фанфари. Перший секретар обкому партії М.М. Кобильчак виголошує промову, в якій поздоровляє трудящих області із святом весни, миру і праці.

Гримить міде оркестру, звучить святковий марш. Першотравневу демонстрацію відкриває Ілліч — його великий портрет, встановлений на авто, урочисто впливає на площу. Ленін завжди з нами, в наших серцях — і в дні напруженої праці, і в дні великих свят, коли ми підбиваємо підсумки зробленого за його мудрим заповітами. Над колонами демонстрантів, ген аж до самого початку проспекту — безліч портретів вождя, який був і залишається першим в наших рядах.

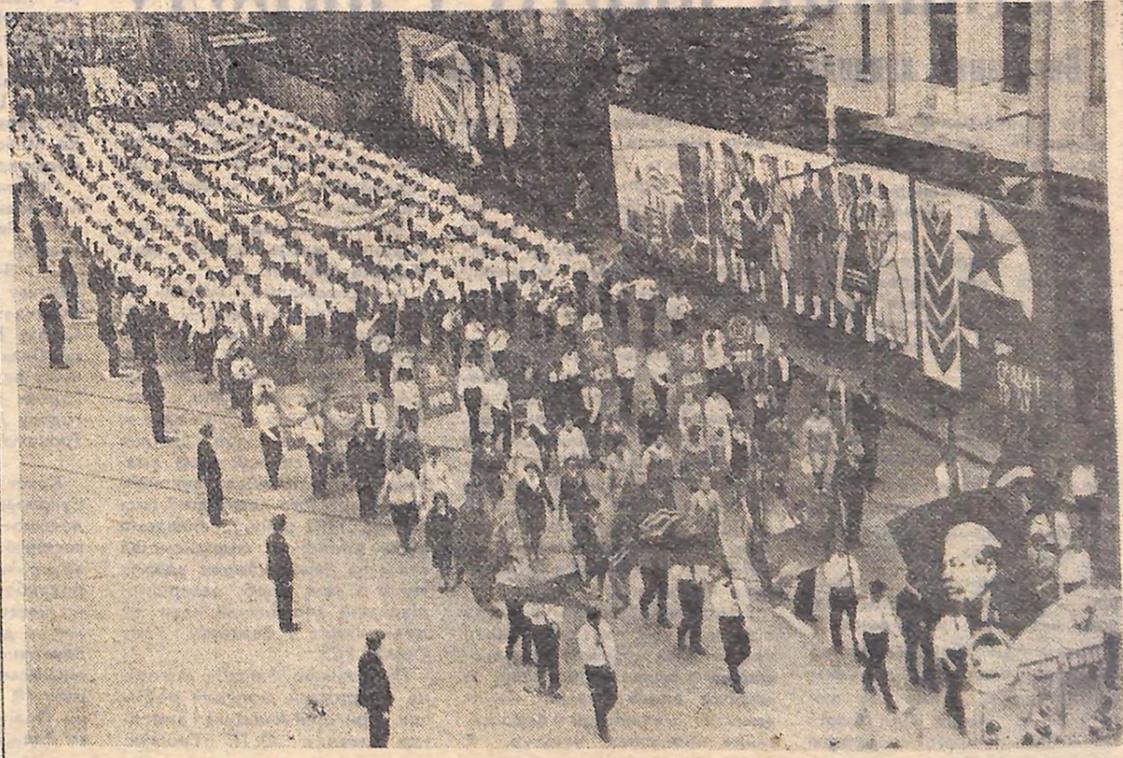
На площу виходить колона прапороносців. За ними, шеренга за шеренгою, йдуть припорощені свиною, але молоді серцями ветерани партії, Герої Радянського Союзу і Герої Соціалістичної Праці, кавалери ордена Леніна. На якусь мить площа стихає — і ось на неї вишлюпується з дзвінкою піснею перша хвиля святкової повені. Це йдуть піонери і школярі — юні громадяни Країни Рад, майбутні господарі своєї держави. «287 учнів вчаться на «4» і «5». Ми зібрали 80 тонн металолому і посадили 250 дерев», — рапортували Першотравню учні середньої школи № 4. Такі ж рапорти складали святу і учні інших шкіл Кіровограда. Радісно, що росте в нашій країні така чудова, дружна, працелюбна зміна.

На травневому марші — студенти. 15600 вчителів підготував педагогічний інститут імені О. С. Пушкіна. Серед його викладачів — 45 доцентів і кандидатів наук. Інститут сільськогосподарського машинобудування зовсім молодий, але він вже дав народному господарству 1500 інженерів. Зараз в ньому налічується 5 тисяч студентів, а серед викладачів — 61 кандидат наук. Під червоними прапорами проходять учні будівельного технікуму, технікумів радянської торгівлі, сільськогосподарського машинобудування, підготовки керівних кадрів для колгоспів і радгоспів, учні медичного, музичного, професійно-технічних училищ.

На площу виходить (Закінчення на 2-й стор.)

Серед багряності прапорів — золото кіровоградщини — хліб...

Плудь та й ідуть святково прикрашені колони, їм ні кінець, ні краю, як високому голубому небові...

Ми йдемо ленінським шляхом

Неповторний і чудовий нинішній Першотравень, він проходить під незгладним враженням хвилюючої і знаменної події в житті нашого народу і всього прогресивного людства — святкування 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна.

Гарна й урочиста цього весняного травневого ранку була столиця України. На фасадах будинків, корпусів підприємств, каркасах новобудов — портрети великих основоположників наукового комунізму Карла Маркса, Фрідріха Енгельса, В. І. Леніна, керівників Комуністичної партії і Радянського уряду. На величезних кумачевих полотнищах полум'яють Першотравневі Заклики ЦК КПРС.

З усіх кінців міста до Хрещатика — традиційного місця народних торжеств — стікаються колони демонстрантів.

10 година ранку. На центральну трибуну піднімаються керівники Комуністичної партії і уряду України. Член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України товариш П. Ю. Шелест звертається з промовою до киян, до всіх

трудящих республіки, воїнів Радянської Армії. Від імені ЦК КП України, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР він сердечно поздоровляє їх з святом.

Під звуки урочистих маршів повз трибуни йдуть колони демонстрантів. Попереду прикрашене квітами панно з словами «1 Травня». Над святковими шеренгами — портрети Володимира Ілліча Леніна, членів Політбюро ЦК КПРС.

Барвисте оформлення колон розповідає про непорушну єдність партії і народу, про торжество ленінської національної політики Комуністичної партії.

Радянський народ готується відзначити 25-річчя Перемоги над гітлерівською Німеччиною. Повз трибуни проходять демонстранти у формі воїнів періоду Великої Вітчизняної війни. Вони несуть макоти бойових орденів і медалей, яскраві панно, що показують героїку ратних подвигів нашого народу.

У рядах демонстрантів — представники орденоносної Київської області, які закладають нині основу майбутнього зростаю. Перетворюючи в життя рішення партії про дальший розвиток сільсько-

го господарства, вони дали слово виростити в цьому році на всій площі посіву по 25 центнерів зернових, по 295—300 центнерів цукрових буряків з кожного гектара, одержати на кожні 100 гектарів угідь по 86 центнерів м'яса і по 420 центнерів молока.

Слідом за увінчаним двома орденськими стрічками прапором міста-героя, за прапорами підприємства і установ проходять трудівники всіх десяти районів столиці України. Діаграми і транспаранти, виразні художні композиції розповідають про досягнення колективів київських підприємств і будов. Взв'язи добрий старт у завершальному році п'ятиріччя, промисловість Києва достроково завершила план чотирьох місяців по реалізації і випуску найважливіших видів продукції.

Доблесну працю киян високо оцінили партія і уряд. 42 колективи міста нагороджені Ленінськими Ювілейними Почесними грамотами ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС, 48 — Ленінськими Ювілейними Почесними грамотами ЦК КП України, Президії Верховної Ради УРСР,

Ради Міністрів УРСР і Укрпрофради. Близько 112 тисяч трудівників удостоєно Ленінських Ювілейних медалей.

У святкових колонах йдуть верстатобудівники, творці морських рибальських суден, хімічного устаткування, високоточних приладів і механізмів. Значні досягнення київських будівельників! Це їх умілими руками споруджені нові житлові квартали і масиви, школи, лікарні, культурно-освітні заклади, в тому числі чудовий Палац культури «Україна».

Поруч з робітниками — ачені нашої республіки, які збагачують вітчизняну науку новими відкриттями, фундаментальними теоретичними і практичними дослідженнями.

З трибун сердечно вітають студентів київських вузів — майбутніх математиків, інженерів, лікарів, хіміків, істориків. Разом з ними на Хрещатику представники багатьох зарубіжних держав, які оволодівають знаннями в столиці України.

Святковий марш киян завершив барвистий парад фізкультурників.

Першотравнева маніфестація в столиці України з новою силою продемонструвала монолітну згуртованість українського народу навколо Комуністичної партії та її Центрального Комітету, безмежну відданість великим ленінським ідеалам, готовність своєю самовідданою працею неухильно вітати їх у житті.

(РАТАУ).

ПУРПУРОВА ПОВІНЬ

(Закінчення).

його величність Робітничий клас. Йдуть робітники ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка». На рахунок цього колективу чимало трудових перемог. В день свята він рапортус: план чотирьох місяців виконаний достроково, для трудів-

ників полів виготовлено 30 тисяч сівалок і туко-розкидачів. З почуттям гордості повз трибуну, повз усміяного Ілліча проходять конструктори, ливарники, ковалі, складальники, інструментальники. На їхніх транспарантах і лозунгах — слова великої любові до Леніна і Комуністичної

партії, заклики до миру, солідарності, братерства всіх народів.

За червонозоріцями на площу вступають робітники заводів тракторних гідроагрегатів, радіоавіації, «Більшовик», ваговимірвальних приладів, ремзаводу «Укрсільгосптехніка» та інших промислових підприємств, працівники автомобільного, залізничного, повітряного транс-

порту. За ними крокують будівельники — ті, хто своїми руками омолоджує місто. Ось над колонами майорять прапори, які несуть робітники тресту «Кіровоградсільбуд». За чотири місяці вони виконали будівельно-монтажних робіт на 1420 тисяч карбованців — на 122 тисячі більше проти плану. До будівельників примикають колони взутцею.

швейної, ланцішної, меблевої та інших фабрик. Йдуть працівники підприємств харчової промисловості, побутового обслуговування населення, торгівлі — люди, чия праця ми завжди згадуємо з вдячністю.

Святкову маніфестацію, яка продовжувалась понад дві години,

завершили спортсмени міста. Велике свято весни з площі Кірова розлилося по всіх вулицях, парках і скверах, продовжувалося в палацах культури, театрах, квартирах кіровоградців. Осяяне посмішкою Леніна, воно утверджувало волю радянських людей до миру і щастя.

Єднання партії і народу

Висування кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР

На Кіровоградщині почалось висування кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР.

Робітники, інженерно-технічні працівники і службовці Кіровоградського ремонтного заводу «Укрсільгосптехніка» зібралися на передвибірні збори, щоб назвати своїми кандидатами в депутати радянського парламенту кращих своїх синів.

Святково прикрашений зал заводського клубу. Збори відкриває секретар заводського партійного комітету А. І. Ковалік. Він надає слово фрезерувальнику інструментального цеху, ударнику комуністичної праці Л. М. Дяченку.

— Я пропоную, — говорить він, — від імені колективу заводу висунути кандидатом у депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР по Кіровоградському виборчому округу № 48 члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря

ЦК КП України Петра Юхимовича Шелеста.

Діяльність Петра Юхимовича добре відома всім радянським людям. Це — керівник ленінського стилю, який віддає всі свої сили і енергію, талант організатора справі будівництва комунізму.

На трибуні економіст заводу М. П. Майданюк.

— Я палко підтримую кандидатуру Петра Юхимовича Шелеста і вношу пропозицію висунути також кандидатом в депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР бригадира тракторної бригади ордена Леніна колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району двічі Героя Соціалістичної Праці Олександра Васильовича Гіталова.

Тракторна бригада Гіталова відома в усіх куточках нашої країни. Цей колектив став всеоюзним маяком в боротьбі за широке впровадження комплексної механізації вирощування просапних культур. Я

думаю, що Олександр Васильович Гіталов буде достойним представником трудящих Кіровоградщини у Верховній Раді Союзу РСР.

Виступає молодий робітник, ударник комуністичної праці Валерій Манухін.

— Комсомольці і молодь заводу, — говорить він, — гаряче підтримують кандидатури Петра Юхимовича Шелеста і Олександра Васильовича Гіталова. Ми, молоді робітники заводу, зобов'язуємося ще ширше розгорнути соціалістичне змагання за дострокове виконання п'ятирічного плану до 7 листопада 1970 року. Закликаємо весь колектив підприємства стати на передвибірну ударну вахту з тим, щоб завершити піврічний виробничий план до дня виборів у Верховну Раді Союзу РСР.

Пропозицію Валерія Манухіна підтримали молодий робітник Григорій Алексєєв і директор заводу О. П. Грінчук.

Відбулися передвибірні збори колективу Бандурівського вугільного розрізу Олександрійського району. Це підприємство нагороджено Ленінською Ювілейною Почесною Грамотою ЦК КП України, Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів Республіки і Укрпрофради.

Першим бере слово машиніст електровоза, кавалер ордена Леніна Михайло Гориславець.

— Від імені нашого колективу я пропоную висунути кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Олександрійському виборчому округу № 499 заступника Голови Ради Міністрів СРСР, голову Держбуду СРСР Гната Трохимовича Новикова.

Коллективи Малописківського цукрозаводу, Знаменського локомотивного депо та колгоспники колгоспу «Росія» Новоукраїнського району на передвибірних зборах одноставно назвали своїми кандидатами у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Малописківському виборчому округу № 500 кандидата в члени Політбюро ЦК КПРС Голову Ради Міністрів Української

РСР Володимира Васильовича Щербицького та машиніста електровоза Знаменського локомотивного депо Володимира Михайловича Малєєва.

У Будинку культури ордена Трудового Червоного Прапора колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району відбулися передвибірні збори. Хлібороби і гваринники сільгоспартілі одноставно назвали своїми кандидатами в депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Новоархангельському виборчому округу № 501 члена Політбюро ЦК КПРС, секретаря ЦК КПРС Михайла Андрійовича Суслова і кращу доярку свого колгоспу, ударницю комуністичної праці Галину Пилипівну Александрову.

На передвибірних зборах робітників, інженерно-технічних працівників і службовців Завалівського графітного комбінату та колгоспників артлі імені Володимира Ульянова Добровільківського району одноставно прийнято постановки про висунення своїми кандидатами в депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Новоархангельському виборчому округу № 501 товаришів Михайла Андрійовича Суслова і Галини Пилипівни Александрової.

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ПРЕСИ

ЗАКІНЧИВСЯ робочий день. Відтиснувши останню сторінку, Люба полегшено зітхнула. Тепер газету мешканці міста і сіл району одержать вчасно.

Швидко переодяглася. Вимкнула світло і вийшла на подвір'я. В обличчя дихнула вечерній прохолода. Люба окинула поглядом вулицю і швидко попрямувала до дому.

Ось і школа, в якій вона навчалася десять років. Тут вона набувала знання, тут вперше народилось бажання стати поліграфістом. Метранпажем... Слово дивне, не знайоме і разом з тим викликає до себе повагу. А вперше почула його Люба, коли побувала разом з товаришами в друкарні на екскурсії. Відтоді в душі дівчини заала мрія оволодіти секретом друкування газети.

І ось останній дзвінок. Люба, не роздумуючи, прийшла до директора друкарні Павла Костянтиновича Іванова.

— Хочу стати метранпажем, — мовила.

Люба — поліграфіст

— А знаєш, що це таке? — Знаю... — Підеш ученицею до Віри Іванівни?..

Люба з захопленням взялася за навчання. Колектив, в якому їй довелося розпочати своє трудове життя, виявився дружним. Кращі працівники З. Лунчаковська, О. Рахіна, В. Іванова допомагали здібній учениці. І вже через рік Люба стала однією з кращих робітниць друкарні, завоювала високе

звання «Ударник комуністичної праці».

Люба була делегатом обласної міжшкільної конференції профспілок. Делегати виявили їй довіру, обравши кандидатом в члени облпрофради.

У пільну від роботи хвилину Любу можна побачити з книжкою, або з конспектом в руках.

— Готуюсь до вступу у Львівський поліграфічний технікум.

В тому, що колектив Бобринської районної друкарні завоював першість в обласному змаганні, виконав умови підприємства по культурі виробництва, є частка праці і комсомолки Люби Коваленко.

Б. НИКОЛАЄНКО, секретар Кіровоградського обкому профспілки працівників культури.

Георгій ШЕВЧЕНКО

Дарунок віку

Ідуть і йдуть у Лейпцигу домі,
По небу бродять хмари пелехати,
Тремтять на вітрі яблуні кристалі,
По вулицях, як ворони-плаці.
Оде б сюди іскриночку вогню —
Нехай би час те подум'я розсіяв!
По Лейпцигу їде нова Росія,
Всімхається омріяному дню.
Світлішає на сході небокрай,
Іде по місту молодий Ульянов,
Звичайний перехожий в час нерівний
Співить в село тихесеньке Пробсгайд.
А що у нім — тихеньким тім селі?
Заждить, цікаві.
Там виривають найцінніші ліки
Для хворої російської землі.
Ті ліки — правда мудрості його,
Народжена в пролетарській друкарні,
Трибуна партії і школа її гарту.
Палка революції огонь.
Газета «Іскра»...
Перший номер еї.
Вологий аркуш ліг вождо на руки,
А Новий рік уже у двері стукав.
Двадцятий вік вже вимагав своє...

У СІЧНІ минулого року редакція газети «Молодий комунар» на честь 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна оголосила літературний конкурс, конкурс на кращий газетний матеріал і фотоконкурс «Кіровоградщина моя».

В них взяли участь письменники Кіровограді, початкуючі літератори, журналісти, робітничо-селянські кореспонденти, студенти і учні, фотожурналісти і фотоаматори області. В творах, представлених на конкурс, знайшло відображення багаторічне життя нашої молоді, яка свято викує запевні В. І. Леніна, її найкращі риси, які вона ви-

праці (третя премія). Заохочувальних премій удостоєні: **Г. Шевченко**, методист обласного Будинку художньої самодіяльності (вірш «Біле місто»); **В. Сокуренько**, працівник світловодської газети «Наддніпрянська правда» (вірш «Соняшник»); **М. Родиченко**, вчитель Новогригорівської школи Долинського району (вірш «Батьківський двір»); **С. Шевченко**, студентка Кіровоградського педінституту ім. О. С. Пушкіна (оповідання «Пісня слов'янки»);

го райкому ЛКСМУ — за статтю «План і дія»; **В. Зіноватий**, артист Кіровоградського музично-драматичного театру імені М. Л. Кривницького — за статтю «Пулес правди».

Зважаючи на значну кількість газетних матеріалів, присланих на конкурс і надрукованих, редакція астановила п'ять заохочувальних премій. Ними відзначені: **О. Нагорний**, директор обласного державного архіву — за нарис «Через мінний редут»; **Т. Колісниченко**, студентка педінституту — за статтю «Як міряти хліб»; **А. Козан**, лікар Олександрійської міської лікарні — за нарис «Доля солдата»; **М. Ляшенко**, секретар комсомольської організації колгоспу «Пам'ять Леніна» Маловисківського району — за кореспонденцію «Тобі, імениннику!»; **М. Мікель**, старша піонервожата Новомиргородської школи-інтернату ім. Ю. О. Гагаріна — за добірку матеріалів на шкільну тематику.

Першу премію за кращий фотознімок теж вирішено не присуджувати. Других премій удостоєні **Ю. Моторний**, головний редактор обласного телебачення (фото «Як німецькою «співдружність?»); і **П. Малєсв**, працівник Новомиргородської районної газети «Червона зірка» «Проводи зими», третій — **В. Пільтяй**, працівник Олександрійського електромеханічного заводу (фоторепортаж «Олександрійські щедрівки») і **Г. Танський** (фотоетюд портрет гірника).

Редакція щиро поздоровляє всім учасникам конкурсів «Молодого комунара» і висловлює сподівання, що вони і в подальшому братимуть активну участь в діяльності обласної молодіжної газети.

ЛИСТИ

Місцевий журналіст **Н. Добрін** багато років тісно зв'язаний із робітниками. Він присвятив їх корисній громадській роботі нариси, оповідання, вірші.

Пропонуємо читачам «Молодого комунара», узяті із журналістського блокнота його розповідь.

Надвечір листоніша приніс товстий пакет з редакції. В ньому була нова книжка про досвід сількорів республіки і короткий лист:

«Шановний Гнате Петровичу! Хочемо почути ваше слово про догляд за просапними. Тепле — коли все гаразд, гнівне — якщо треба бити на сполох. Одне слово, відгукніться!».

«Чи все гаразд?» — так думаючи, він на світанку вже був далеко за левадою. Повертався ніби заспокоєний, та раптом, вражений, зупинився над яром. Там лежав, усіма забутий, величкий клін кукурудзи. Заросла вона свіріпою, яка вже починала цвісти, стебла кукурудзи пожовкли, змарніли.

І хоч довелось зробити чималий гак, проте Долоднок повернувся, вирушив до будинку тракторної бригади, знайшов бригадира і з докором заговорив про той клін.

Бригадир розсердився: — Ти, Гнате, дивися краще за своїми кіньми, а в полі ми й без тебе порядок наведемо.

— То наводьте, нічого свиріпу розводити!..

Він пішов і в контору колгоспу. Голова слухав Гната з таким виглядом, наче зразу ж мав кинути на той клін. Але сказав сількореві так:

— Зауваження слушне, та тривожитися нічого: та ж кукурудза йде на сплос...

Тепер вже Гнат розсердився: «Який же в біса там буде сплос?» Вдома жбурнув картуз і написав листа до районної газети з такою просьбою: «Вмістіть мій допис у відділі «Перця», щоб знали: над кукурудзою знущаються зась!»

Відразу ж відіс на пошту. Відповідь чекав з нетерпінням, перенитав районну газету від заголовка до адреси редакції, а свого сигналу не бачив.

Минув тиждень: вже й десять днів збігло. Та Гнат Петрович не хотів миритися з думкою, що і в редакції такі господарі, як у них в колгоспі. Ні, не може цього бути.

Увечері заїрґ коней у гарбу і вирушив у поле наконіти в лісосмузі пірню для лошаг. І навмисне завернув до того кліну. Доїхав — і не пізнав. Свиріпи мов не було. Рівниці рядками бігла вдаліну кукурудза. Йі тепер підживлювали. З яру пішов бригадир і засміявся:

— Не пізнаєш, Гнате Петровичу, своєї роботи?

— Якої роботи?

— Та ти ж усю кашу заварив.

— Яку кашу?

— Лист з редакції надійшов у правління колгоспу. Просили повідомити про цей клін. Голова прилетів до мене. Негайно, каже, щоб жодної бур'янини не було. Я, мов, не хочу, щоб карпикатура на мене була в районі! Довелось хазяїнувати.

Бригадир завовав. І вже м'яко, по-товариському додав: — І злий же я на тебе був. Але тепер спасибі кажу. Навіщо, справді, розводити бур'яни? Хай хліб земля родить!

«Так от чому довго не було відповіді», — здогадався Гнат. Редакція втрутилась не друкованим словом, а це часом не менш вагом!

Переможці конкурсів „Молодого комунара“

явила і виявляє в боротьбі за побудову соціалізму і комунізму, у битвах з ворогами радянської Вітчизни. В своїх матеріалах наші автори піднімали нарізні проблеми життя молодих сучасників, розповідали про їх трудові подвиги.

Кращі твори, які надходили на конкурс, були опубліковані на сторінках «Молодого комунара» в 1969 та 1970 році і наші читачі мали змогу познайомитись з ними.

Цими днями підбиті підсумки конкурсів.

Переможцями літературного конкурсу визнано: **В. Гончаренка**, журналіста — за поему «Колі» (перша премія); **М. Стояна**, вчителя Панчевської СШ Новомиргородського району — за оповідання «Гордий Явір» (друга премія); **Л. Народового**, працівника Кіровоградської районної газети «Зоря комунізму» — за вірші «Ленін» і «Монолог

Т. Журба (вірш «Наші світанки»).

Для учасників конкурсу на кращий газетний матеріал вирішено першої премії не присуджувати. Другої премії удостоєні: **І. Маличенко**, пропагандист комсомольського політичного гуртка колгоспу «Іскра» Гайворонського району — за статтю про Ленінські уроки «Джерело животворне»; **Е. Ярушок**, працівник світловодської газети «Наддніпрянська правда» — за репортаж «Туземці з голубих озер» і рейд «Тисяча і одна дрібниця».

Третю премію одержать: **І. Євсєв**, завідувачий відділом пропаганди і агітації Долинського райкому КП України — за статтю «Розумна, зріла, культурна...»; **С. Гекало**, завідувачий оргвідділом Олександрійської

ЗІ СВЯТОМ, ДРУЗІ!

Щодня до редакції надходять десятки листів, у яких автори розповідають про судні хліб, боротьбу, робітників, тваринників, діляться враженнями про почуте і побачене. З нагоди Дня преси редакція вітє всіх активних кореспондентів!

вчителя Кіровоградської середньої школи № 30 **Р. Давидюлова**, вчителя Гайворонського СПТУ № 5 **К. Ковпака**, завідувач клубом С. Новогорівки Новоукраїнського району **О. Симанко**, завідувач районною бібліотекою Новомиргородського району **І. Бойка**, працівника районного відділення МВС **Т. Зінченка**, помічника прокурора області **А. Саєнка**, працівника Новомиргородської райгазети **І. Романиченка**, викладача Кіровоградського педінституту **В. Язловського**, студента Кіровоградського педінституту **А. Саржевського**, завідувачого обласним Будинком атєзму **П. Дмитренка**, заступника редактора Долинської райгазети **Г. Позняка**, працівника обласного управління МВС, майора міліції **Б. Кізіля**, студента Кіровоградського педінституту **О. Шевця**, вчителя Малописківської середньої школи № 3 **О. Костяна** літпрацівника Новоградківської райгазети **І. Опришка**, працівника Знамянської райгазети **Б. Вітохіна**, першого секретаря Знамянського міського комсомолу **А. Рагуліна**, секретаря комітету комсомолу колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району **А. Квашенка**, проректора по заочному навчанню Кіровоградського педінституту **П. Рябого**, секретаря комітету комсомолу Кіровоградського

заводу тракторних агрегатів **В. Терешенка**, пзукового працівника обласного краєзнавчого музею **Р. Турбай**, інженера-конструктора ДСКТБ **М. Ножкова**, позаштатного фотокореспондента «Молодого комунара» **М. Тернявського**, полковника запаса **В. Полийчука**, працівника Кіровоградського педінституту **І. Артеменка**, вчителя Лушинецької середньої школи Голованівського району **Л. Кучмагрю**, інструктора обласної ради ДСТ «Авангард» **Г. Дубівку**, працівника Новоукраїнської райгазети **С. Бровченя**, поета **В. Базилєвського**, **Л. Народового**, **Г. Щербину**, композитора **О. Смолянського**, **К. Шутенка**, бригадира комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району **В. Моторного**, секретаря комітету комсомолу Олександрійського електромеханічного заводу **М. Анісімову**, другого секретаря Новоградківського РК ЛКСМУ **Н. Копланіць**, секретаря Олександрійського МК ЛКСМУ **Р. Метку**, члена КПРС з 1919 року, члена бюро секції ветеранів революції і громадянської війни **А. Щербу**, старшу піонервожату Новомиргородської школи-інтернату **М. Мікель**, вчителя Павлівської середньої школи Онуфрійського району, члена-кореспондента Академії наук СРСР, Героя Соціалістичної Праці **В. Сухомлинського**.

Редакція шде свої вітання і подяку всім, хто брав участь у творенні друкованого комсомольського органу.

У святкових колонах — кіровоградці.

Фото В. КОВПАКА.

В. ЦВЯХ, Р. ТУРБАЙ

Підписання. Початок в газеті на 28 лютого, з 5, 10, 12, 17, 21, 25, 26 березня, 11, 14, 16, 20, 25 та 26 квітня.

Це трапилося в селі Сентова в останню весілля днів. Котів закрили село, то в центрі розмістилася махновці, по боках вулиці — Григор'євці, немов очинивши свої спіжарники, а на околицях села — онову ж махновці. (Кожен з «батьків» мав якоїсь підступи від іншого, той і був на сторожі). Махно і Григор'єв з своїми штабами зайняли будинки пона.

В суботу ввечері вони по чергові виступали на мітингу перед селянами — переконуючи, що «ведуть боротьбу з комуністами в ім'я справжньої революції». Другого дня махно відлучився з села. Спочатку до сільради з'явився Махно зі своїм штабом, потім — Григор'єв. В цей час почулися у повітря крики: то поблилися і інші махновці і Григор'євці. Махно вискочив, як опанурений, і добряче побив Григор'євця. Коли повернувся, почалася спочатку словесна перепалка з Григор'євим. Потім Махно вистріляв. Схилившись за праве плече, Григор'єв вискочив з приміщення, безцільно відстрілюючись. Єдине, що він ще встиг побачити, — це загасну над головою шаблянку...

— Собаці собака смерть, — кинув Костя, дізнавшись про ці події. — На одного зрадника менше стало. А ти як думаєш, Василю!

Скверченко, що порався біля кулемета, підняв голову, сказав зло:

— Давно його треба було роастріляти разом з прибічниками. Не люди, а звірі. Ти бачив їх лише в бою, а я був свідком, як вони спокійно кидали гранати в дітей і стареньких бабусь, що ховалися в погрібі, як закопували живими в землю ні в чому невинних людей...

— Бачив і я подібне, — спомурнів Чеклов, видно згадавши про смерть сім'ї.

— Підшипники замінено, все відремонтовано, запаси набоїв поповнили, — доповів Корженко.

— Добре, перед тим, як вирушати, збери всю команду, треба побесідувати, — і витягнув з кишені потерті «Известия ЦК РКП(б)».

— Це аж за дев'яте. Варто б свіжіші... — сказав Антон.

— Ні, цей залик, на жаль, не застарів, — залеречив Чеклов.

А через якихось десяток хвилин він говорив зі всією командою:

«Товариші! До нас звертається ЦК РКП(б), товариш Ленін звертається: «Всі на боротьбу з Денікініми!». Партия відверто каже, що «настав один з найкритичніших, мабуть, що

навіть найкритичніший момент соціалістичної революції!») «або Колчак з Денікіним, або Радянська влада, влада (диктатура) робітників; середини немає, середини бути не може!»...»

Становище країни було дійсно дуже і дуже тяжким. Антанта знову прагнула руками Денікіна, Юденича, Колчака заарти революцію, розробляла плани залучення до антирадянського походу «малих країн». Англійський військовий міністр У. Черчилль хвастався, що проти Радянської Росії організований «спіх 14 держав».

В. І. Ленін і липня 1919 року говорив, зокрема, про Південний фронт: «Становище там дійсно важке, ударні завдання нам надзвичайно тяжких, і варті наш величезні...»

Червоні війська відступали повільно, з жорстокими боями. Під Катеринославом їх відхід прикривали близько півбригади і чотири бронепоезди. Бронепоезд імені Худякова по своїй озброєності був найгірнішим з них. Ця могутність подвоювалася за рахунок хоробрості командира Анатолія Железнякова, злагоджених дій всієї команди. Бронепоезд приносив настільки значні втрати денікінцям, що їх командування віділило спеціальну премію за голову Железнякова.

«Смерть директорії», звичайно, не міг йти в порівняння з цілком сучасним бронепоездом Железнякова, та кмітливості, сміливості не поступався.

Коли доводилося відходити і бронепоездом, то останнім, як правило, задикував імені Худякова. І трапилося так, що на захід від Катеринослава в районі станції Берковець бронепоезд Железнякова оточили. Анатолій блискавично прийняв рішення з боєм прорватися через станцію. Заговорили всі гармати і 26 кулеметів поїзда. Броньова фортеця, сіючи смерть, пронеслася мимо ворогів.

Коли бронепоезд імені Худякова наздогнав своїх побратимів, ті вітали його гудками. Та скоро радість змінилася тривогою. З вагона поповзло: «Железняков важко поранений».

Чеклов на першій же зупинці побіг до друга. Той лежав тихо. Обличчя бліде-бліде, ніс немов відразу відсохнув, а очі заглябли ще глибше.

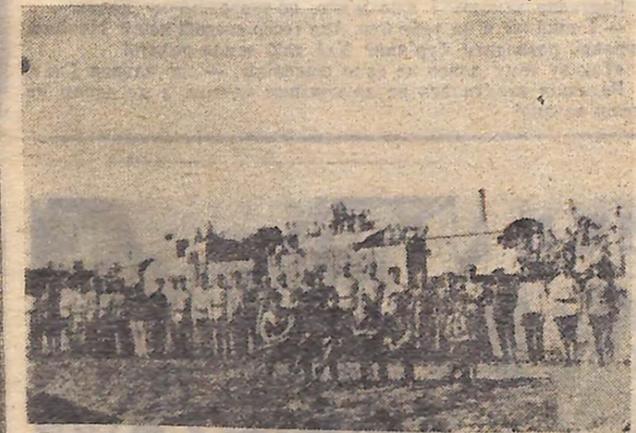
— Прощай, Костю! Не вдасться мені побачити перемогу революції. А ти збоязково доживи!

— Прощай...

Кінчався спечливий липневий день. Сонце котилось на захід.

(Далі буде)

- 1) В. І. Ленін, твори, том 20, стор. 388.
2) Там же, стор. 390-391.
3) В. І. Ленін, твори, том 20, стор. 409.

Бронепоезд «Уривень або переможець», який командував К. Чеклов.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ
м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

МОЛОДОП КОМУНАР — орган Кіровоградського об'єднання ЛКСМУ, м. Кіровоград.
Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

ЮНИМ ПРО ГЕРОІВ

Двадцять п'ять років тому спалахнув над Рейхстагом в Берліні червоний прапор перемоги, відлуння останні залпів війни. Але радянський народ ніколи не забуде подвигу тих, хто в жорстоких боях завоював мирне небо, щасливе і радісне життя.

Про це ми часто нагадуємо своїм юним читачам.

Питання військово-патріотичного виховання читачів обласної дитячої бібліотеки завжди в центрі уваги.

Особливо широкого розмаху набула пропаганда книг військово-патріотичної тематики в період підготовки до відзначення 25-річчя з дня перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

В бібліотеці проводяться читки, бесіди, огляди книг про Велику Вітчизняну війну. З книгами про цю значну подію в житті радянського народу знайомлять читачів книжкові виставки: «Іх подвиги в пам'яті віщих, прославлені їх імена», «25 років Великої Перемоги» з розділами «Спогади героїв», «Письменики-воїни», «Піонергерої».

ТИЖДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ГЕРОІВ

Краща виставка поповнюється розділом «Письменики Кіровоградщини про Велику Вітчизняну війну», а з куточку інтернаціональної дружби оформлена полиця «Радянські воїни — людям світу».

На книги про Велику Вітчизняну війну діти пишуть свої відгуки, яскраво відображають свої думки про ці книги в малюнках.

Особливу увагу ми приділяємо зараз книзі «Прославлені у віках», яка вийшла у видавничстві «Промінь» в 1969 році. По цій книзі систематично проводяться читки.

Велику увагу приділяємо пропаганді нової книги Г. Балдичко «Війна вночі».

Цікавим об'єктом були альбом-інтер'ю, який задумали оформити члени літературного гуртка нашої бібліотеки. В ньому будуть зібрані спогади заслужених учасників Ве-

ликої Вітчизняної війни, які зараз проживають у нашому місті.

Підлітки готують літературний день «Ніхто не забутий, ніщо не забуте». Проходять фестивалі діафілмів про Велику Вітчизняну війну.

Проводилися всі ці масові заходи, ми прагнемо якомога більше розовніти дітям про радянських воїнів — доблесних захисників матері-Вітчизни, які не тільки врятували наш народ від небезпек фашистського поневолення, а й виступили як могутня інтернаціональна сила в боротьбі за мир в усьому світі.

Л. ДЕМЕШЕНКО,
заступник директора обласної дитячої бібліотеки.

ПЕРШИМИ випробуваними для багатьох провідних легкоатлетів Кіровоградщини стали старту міжкомуністичної області, які щойно закінчилися в Кіровограді.

Ці змагання проводилися за новою системою підрахунку залікових очок. Тепер залік свої команди будуть давати тільки ті спортсмени, які показують результати, близькі до норми першого спортивного розряду.

Та вже змагання першого дня на сторережиді — жоден спортсмен не дав заліку своїй команді.

Наступного дня все стало на свої місця. Було показано ряд непоганих результатів. Особливо успішно виступили спринтери. Чотири спортсмени — авангардівці В. Орленко, В. Нестерчук, В. Разумов та В. Гринь (всі з «Буревісників») — показали на стометрівці першорозрядні результати. Переможцем став В. Орленко (10,8 секунди). На 15,2 метра штовхнувши ядро викладач факультету фізвиховання Ю. Ревенко, Новомірогородська спортсменка Раїса Катюжна («Колос») пробігла стометрівку за 12,7 секунди. П'ять новобудівців з Світловодська Анатолій Савченко дав кращий результат на дистанції з тисячі метрів з перешкодами — 9 хв. 34,2 сек.

Набуває спортивної форми виконавець тренера В. І. Панасюка Віктор Півень («Буревісник»). Два тижні тому, виступаючи поза конкурсом на змаганнях першості обласної ради ДСТ «Авангард», Віктор подолав плаунку на висоті 192 сантиметри.

Надзвичайніше виступив на цих змаганнях 19-річний студент факультету фізвиховання педінституту Євген Шевцов, який на одну десятку секунди побилює свій же обласний рекорд в бігу на 110 метрів з бар'єрами.

Оце і всі здобутки. Результати ж більшості учасників змагань були досить низькими.

Під час змагання підійшов до

ХІБА ДЕСЯТИВОРСТВО??

ЛЕГКА АТЛЕТИКА — НА ПРАВАХ ПАСИНКА

групи тренерів з легкої атлетики і поцікавився їхньою думкою про проведення змагань. Відповідь була такою:

— Якби були хоч мінімальні умови, то спортсмени показали б кращі результати. На стадіоні відсутній легкоатлетичний інвентар для змагань. Навіть доріжки нагадують зораву землю, яку злегка прокатили котком. До речі, механічний коток відсутній. Вперше на легкоатлетичних обласних змаганнях десятиборці не мали змоги виконати стрибки з

жердиною, бо на стадіоні нема такої ями, де б проводився цей вид змагань. І... переможець з десятиборства виявився по результатах дев'яти видів змагань...

Очевидно, жодне товариство не спроможне встановити повноцінної збірної команди!

А хіба можна вважати нормальним таке становище, що ДСТ «Динамо» на цих змаганнях представили лише шість спортсменів. Всі вони — школярі і, звісно, змагалися з дорослими їм не під силу. Жоден спортсмен не лрнів залікових очок «Спартаку», жоден спортсмен не виступав за товариства «Трудові резерви» та «Локомотив».

Результати командної боротьби такі: «Буревісник» — 12054 очка, «Авангард» — 9262 очка, «Колос» — 624 очка, «Спартак» та «Динамо» — 000.

Паралельно проводилися легкоатлетичні змагання серед школярів. Тут найкращі результати у команді Кіровограда — 8888 очок, Олександрів — 7481 очко, Світловодська — 3519 очок.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».
Фото АВТОРА.

ФУТБОЛ

ДВА ОЧКА З ЧОТИРЬОХ

Перша гра на виїзді в винятковому чемпіонаті країни серед команд другої групи класу «А» була також неважкою для кіровоградської «Зірки». Вона зазнала прикрої поразки від ждановського «Азовця» з рахунком 1:4 (гол у кіровоградців забив Віктор Ступак).

2 травня наші земляки зустрілися в Кадіїві з місцевим «Шахтарем», який перебуває у ще гіршому становищі, ніж вони (має лише одне очко). Майже два тижні напруженої боротьби не дали переваги жодній з команд. Тільки за сім хвилин до фінального свистка судді матчу гостям вдалося вийти вперед. Гол забив Юхим Сиряк. Таким чином, «Зірка» взяла на виїзді два очка з чотирьох можливих.

ПОГОДА

5-го травня на території області і в місті Кіровограді передбачається мінлива змарність, місцями короткочасний дощ, проза, по місту Кіровограду можливі короткочасний дощ, проза, Вітер південно-східний, помірний до сильного. Температура повітря 19-21 в Кіровограді 19-21 градусів.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІВТОРОК, 5 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Телефільм «Хода часу». (К). 11.35 — Шкільний екран. Фізика для учнів 10 класу. «Фізика і технічний прогрес». (К). 16.45 — Наша програма. (Кіровоград). 16.50 — Літературно-художня композиція «Юність солдата мого». (Кіровоград). 17.20 — Репортаж з друкарні комбінату «Радянська Україна». (К). 17.40 — Телевізії. (К). 18.05 — Програма передачі. (К). 18.05 — Концерт. (М). 18.35 — Денікінський університет мільйонів. (М). 19.00 — «Сталинградська битва». (К). Телефільм. 20.20 — Програма українського телебачення. (К). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — Літотисні півніку. Теле-

візійний документальний фільм «Рік 1942-й». (М). 21.55 — Літературна програма. (М). 22.40 — Кольорове телебачення. Сніданок заслужена артистка РРФСР О. Вороненко. (М). 23.25 — Телевізії. (К).

СЕРЕДА, 6 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Телефільм «Скульптор Дубовицький». (К). 11.35 — Шкільний екран. Історія для учнів 5 класу. «Римська культура кіна республіки — початку імперії». (К). 17.30 — Теленарис «Зелених тобі світлофорів». (Кіровоград). 17.40 — Наші оголошення. (Кіровоград). 17.45 — Телевізії. (К). 18.05 — Кольорове телебачення. Документальний фільм «Служу Радянському Союзу». (М). 19.05 — «Пісні подум'яних літ». (Львів). 19.40 — «Добрий вечір, хлібороб». (Запоріжжя). 20.20 — Концерт, присвячений Дню радю. (К). 21.50 — Літотисні півніку. Телефільм. «Рік 1943-й». (М). 22.40 — Телевізії. (К). 22.55 — Фінал Кубка європейських чемпіонів з футболу. «Фейеноорд» (Голландія) — «Селтік» (Шотландія).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.25 — Наша афіша. (К). 16.30 — Рес-

МЕЛАНКРАН

публікаційна фільмо-математична школа. (К). 17.00 — «Чайковський в Одесі». (Одеса).
ЧЕТВЕР, 7 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — «Ніжність». Художній фільм. (М). 11.45 — Телевізії. (К). 11.55 — «Радіо революції». (Телефільм). (К). 17.00 — Літотисні півніку. Телевізійний документальний фільм «Рік 1944-й». (М). 18.00 — «Благословен, хто знає крайню біль». (К). 18.30 — Денікінський університет мільйонів. (М). 18.45 — Культура слова. (К). 19.15 — Конкурс на кращу півнікову пісню. (К). 20.15 — «Назустріч виборам». (К). 20.30 — Програма «Час». (М). 22.00 — В. Собко — «Голосівський ліс». Спектакль Київського театру ім. Івана Франка. (К). 00.20 — В перерві — Телевізії. (К).